

Siyonizmin Güncel Planları

Özet

Bu çalışma, siyonizmin yalnızca Filistin, Gazze ve Ortadoğu coğrafyasında yürüttüğü askerî işgal ve soykırımlarla değil; aynı zamanda ideolojik referansları doğrultusunda tüm dünyayı hedef alan çok boyutlu bir dönüşüm projesi bağlamında incelenmesi gerektiği tezini ifade etmektedir. Siyonist inanç sisteminde kendilerini “yeryüzünün yegâne hâkimleri” olarak gören bu ideoloji, sadece siyasal bir hareket olarak değil, aynı zamanda küresel bir zihin ve toplum mühendisliği programı olarak değerlendirilmektedir. Bu bağlamda siyaset, ekonomi, sağlık, gıda, ahlak ve aile gibi insan hayatının temel alanlarında yürütülen yapısal müdahaleler aracılığıyla, küresel ölçekte “Tek Dünya Devleti” hedefine hizmet eden bir gözetim toplumu inşa edilmekte; bu toplumsal yapı ise “ailesiz toplum”, “annesiz ev”, “cinsiyetsiz birey”, “tanrısız hayat” ve “dijital diktatörlük” gibi başlıklar altında tezahür etmektedir. Söz konusu stratejik dönüşüm, Kur’an-ı Kerim’de “ekini ve nesli ifsad etmek” (Bakara, 2/205) şeklinde tarif edilen ve ilahi düzene karşı açılmış çok katmanlı bir savaş olarak yorumlanmakta; insan fitratını, toplumsal değerleri ve kutsallık merkezli hayat anlayışını tasfiye etmeye yönelik küresel bir müdahale olarak ele alınmaktadır. Bu çalışma, söz konusu müdahalelerin tarihsel, felsefî ve ideolojik arka planını analiz etmekte ve çağdaş dünyanın içine sürüklediği dönüşümü siyonist aklın inşa etmeye çalıştığı “tek dünya düzeni” bağlamında tartışmaktadır.

Dr. Abdulaziz Kıranşal
Mardin Artuklu Üniversitesi

Giriş

Siyonizm, yalnızca Filistin’de, Ortadoğu’da ve dünyanın çeşitli bölgelerinde yürüttüğü askerî operasyonlar ve savaş politikalarıyla değil; aynı zamanda gıda, sağlık, ahlak, aile ve ekonomi gibi hayatın temel alanlarına sirayet eden çok katmanlı stratejilerle kendi ideolojik hâkimiyetini tesis etme amacını sürdürmektedir. Bu bağlamda siyonist düşünce, kendisini “seçilmiş ırk” ve “Tanrı’nın yeryüzündeki yegâne temsilcileri”¹ olarak gören teolojik temelli bir üstünlük iddiası üzerine inşa edilmiştir. Bu anlayış, Kur’an-ı Kerim’de “ekini ve nesli ifsad etmek” (Bakara, 2/205) şeklinde nitelenen küresel fesada karşılık gelmekte; insan fitratını, doğal yaşam düzenini ve kadim toplumsal değerleri kökten dönüştürmeyi amaçlayan ideolojik bir proje olarak tezahür etmektedir. Genetiği değiştirilmiş tarım ürünleri ve yapay gıdalar yoluyla gıda sistemlerinin manipülasyonu, ilaç, aşı ve çiplerle sağlık politikalarının biyopolitik bir denetim aracına dönüştürülmesi, aile yapısının ve cinsiyet kimliklerinin uluslararası normlarla yerinden edilmesi ve dijital kültür aracılığıyla ahlaki normların aşındırılması gibi pratikler, siyonizmin modern dünyada doğrudan askerî müdahaleye başvurmaksızın yürüttüğü sistematik dönüşüm projelerinin parçası olarak değerlendirilebilir. Bu çerçevede siyonizm, yalnızca bir siyasal ideoloji değil; aynı zamanda fitrata aykırı, ahlaki çözülmeyi hızlandıran, küresel düzlemde mutlak hâkimiyet hedefleyen ve yalnızca Müslümanları değil, hangi inanca mensup olursa olsun tüm insanlığı tehdit eden sapkın bir inşa süreci olarak ele alınmalıdır. Bu inşa sürecinin yol haritasını ve temel referanslarını siyonizmin dünya hâkimiyeti projesinin ideolojik kılavuzu niteliğinde olan ve “Siyon Protokolleri”² adıyla bilinen belgelerde bulmak mümkündür. Zira bu belgeler, günümüz-

de küresel siyasetten ekonomiye, aile kurumundan dijital gözetim sistemlerine, akademiden uluslararası düzene kadar uzanan çok boyutlu bir dönüşüm sürecinin stratejik hareket planlarını içermektedir. Siyon Protokolleri, 19. yüzyılın sonlarından itibaren yazılı ve sözlü birçok tartışmaya konu olmuş; içerdiği hedefler itibarıyla, ekonomik sermaye kontrolü, medya yönlendirmesi, siyasi manipülasyon, ahlaki çöküşün teşviki ve toplumların geleneksel yapılarından koparılması gibi temaları sistematik biçimde işlemiştir.³ Bu metinlerde öngörülen dünya tasavvuru, bireyin yalnızlaştırılması, kutsal olanın değersizleştirilmesi ve nihayetinde bütün insanlığın tek merkezden yönetilen, dirençsiz ve denetimli bir nüfusa dönüştürülmesi gibi çok katmanlı hedefler üzerine kuruludur. Bu yönüyle, Siyonizmin güncel planlarını içeren ve Protokollerinde dile getirilen stratejiler, yalnızca geçmişe ait bir ideolojik tasavvur değil; günümüzde Gazze ve Filistin’de yaşanan soykırımların savaşı ve silahsız biçimlerde tezahür eden bir benzerinin—küresel ölçekte medya manipülasyonları, sağlık ve gıda politikaları, aile ve cinsiyet düzenlemeleri, teknoloji ve uluslararası siyaset mühendisliği yoluyla—tüm insanlığı hedef alan fikrî ve teorik altyapısını da oluşturmaktadır.

“Ailesiz toplum”, “annesiz ev”, “cinsiyetsiz birey”, “nikahsız birliktelik”, “tanrısız hayat” ve “dijital denetim” gibi başlıklar altında toplanabilecek ve arka planını transhümanist felsefenin oluşturduğu siyonist hedefler, özünde tek bir amaca yönelmiştir: küresel ölçekte merkeziyetçi bir yapı inşa ederek insanlığı fitratından, değerlerinden ve inanç sisteminden koparmak. Bu hedef, siyonizmin “tek dünya devleti”⁴ ideali etrafında şekillenen, bire-

yin kimliğini, aidiyetini ve anlam arayışını çözen; toplumu parçalayarak yönetmeyi kolaylaştıran bir üst aklın stratejik planlamasının parçası olarak değerlendirilebilir. Geleneksel aile yapısının tasfiyesi, dini inançların kamusal alandan silinmesi, biyolojik cinsiyetin muğlaklaştırılması ve mahremiyetin dijital gözetimle ortadan

kaldırılması gibi uygulamalar, insanlığı yapay bir düzene mahkum etmeyi amaçlayan bu ideolojik inşa sürecinin somut göstergeleridir. Dolayısıyla bu yönüyle güncel siyonist projeler, sadece siyasi değil; ontolojik, ahlaki ve epistemolojik bir müdahale niteliği taşımaktadır.

Ailesiz Toplum: Transhümanizm ve Siyonizmin Ortak Hedefi

Küresel düzeyde yürütülen siyonist ideolojik dönüşüm projeleri arasında en çarpıcı ve sarsıcı olanı, aile kurumunun çözülmesi ve onun yerine "ailesiz toplum"⁵ modelinin ikame edilmesidir. Seküler

modernleşme söylemiyle meşrulaştırılmaya çalışılan bu proje, yalnızca sosyolojik bir dönüşüm değil; aynı zamanda siyonist hegemonya ile örtüşen transhümanist dünya tasavvurunun stratejik bir parçasıdır. Zira gelenek, inanç ve ahlaki değerlerin kuşaktan kuşağa aktarıldığı temel yapı olan aileyi işlevsiz ve gereksiz bir kurum olarak gören bu anlayış,⁶ bireyin kimlik, aidiyet ve değer dünyasını boşaltmayı, böylece onu denetim ve yönlendirmeye açık bir varlık hâline getirmeyi amaçlamaktadır. Transhümanist ideoloji, insanı yalnızca maddi varlığıyla tanımlar.⁷ Onlara göre insan; teknolojiyle geliştirilebilecek, biyolojik sınırları aşılabilecek, ölümsüzlüğe doğru evrilebilecek bir "proje"⁸dir. Bu yaklaşımda gelenek, inanç, ailesel bağlar ve ahlaki değerler, insanın "saf ilerlemesi" önünde duran geri kalmışlık göstergeleri olarak görülür. Bu nedenle transhümanist akım, "aile" gibi doğrudan kutsal metinlere, dini sorumluluklara ve kültürel kodlara bağlı yapıları "gelişim önünde engel" olarak kodlar. Siyonist vizyonla örtüşen bu transhümanist bakış açısı, yeni dünya düzeninde insanın yeniden kurgulanmasını öngörür.⁹ Buradaki temel hedef, aile bağı olmayan, cinsiyet kimliği belirsiz, inançsız ve dolayısıyla siyonizm'in kurguladığı denetim mekanizmalarına açık bireyler üretmektir. Bu bireyler; küresel medya, algoritmalar ve yapay zeka sistemleri tarafından yönlendirilebilir hale geldiğinde, otoritenin Tanrı'ya ya da değil, veri sahiplerine (data baronlarına) ait olması sağlanacaktır. Siyonizmin teolojik-ideolojik hedeflerinden biri olan "uluslarüstü tek otorite" vizyonu, aile gibi yerel ve kutsal yapılara karşı doğrudan bir tehdit oluşturur. Aile dağıldığında, birey yalnızlaşır; yalnızlaştığında ise itaatkârlaşır. Bu yalnız birey, düzenlerin ve şirketlerin ya da algoritmanın değer sistemini sorgulamadan kabul-lenecek ideal figürdür.

Aileye karşı yürütülen saldırılar, yüzeyde yalnızca bir "yaşam tarzı tercihi" gibi sunulsa da, derin yapıda işleyen sistemik plan, biyolojik insanı biyopolitik bir varlığa indirgeme projesidir. Siyonist aklın inşa etmeye çalıştığı bu yeni düzen, artık ilahi iradeye değil, küresel ideolojik mühendisliğe dayalı bir hayat anlayışını esas almaktadır. Bu anlayış, insan fitrattını şekillendirme kudretini Tanrı'dan devralma iddiasında olan, küresel sistemin çıkarlarına uygun bir dünya düzeni tesis etmeyi hedeflemektedir. Geleneksel ahlaki sistemlerin yeniden tanımlandığı ve değerler hiyerarşisinin altüst edildiği bu paradigmada, aile artık "özgürlük önünde bir engel" olarak resmedilmektedir. Ahlaki normlar; özgürlük, bireysellik ve seçim hakkı gibi kavramlar üzerinden yeniden kurgulanmakta,¹⁰ böylece evlilik ve ebeveynlik gibi kurumsal yapılar "eski dünyanın kalıntısı" olarak sunulmaktadır.¹¹ Bu zihniyet, insanı Tanrı merkezli sorumluluklardan kopararak, küresel otoriteler karşısında edilgen bir tüketiciye dönüştürmeyi amaçlamaktadır. Aile, bu süreçte yalnızca bir toplumsal yapı değil; aynı zamanda egemenliğin önünde duran son direnç hatlarından biri olarak hedef alınmaktadır. Bireyin üretim ve tüketim zincirine mutlak entegrasyonunu hedefleyen yeni küresel düzen, nüfus

siyon protokolleri

Siyon Protokolleri, ilk kez 20. yüzyılın başlarında yayımlanan ve dünya genelinde büyük tartışmalara yol açan, Yahudi elitlerce hazırlandığı iddia edilen stratejik bir belge külliyatıdır. Resmî Siyonist çevreler tarafından sahte ve kurgu olarak nitelenirse de, bu belgelerde ortaya konan ekonomik, siyasi, askerî, sosyal ve ahlaki hedeflerin büyük bir kısmı, günümüzde özellikle Filistin topraklarında yürütülen soykırım politikaları ve işgal stratejileriyle büyük ölçüde örtüşmektedir. Protokoller, dünya finans sisteminin kontrol altına alınmasından küresel medyanın yönlendirilmesine, ahlaki çöküntü yoluyla toplumların zayıflatılmasından devlet yapılarının içeriden çökertilmesine kadar geniş kapsamlı bir hâkimiyet planı içermekte olup, Siyonist ideolojinin temel stratejik yönelimlerine zemin hazırlamaktadır. Her ne kadar tarihsel geçerliliği inkâr edilse de, özellikle 21. yüzyılda yaşanan gelişmeler –İsrail'in yayımladığı politikaları, Gazze'de uygulanan sistematik şiddet, uluslararası hukuk normlarının sürekli ihlali ve küresel kamuoyunun manipülasyonu gibi– bu belgelerin içerdiği hedeflerin fiili olarak hayata geçirildiğini ortaya koymaktadır. Dolayısıyla, Siyon Protokolleri, yalnızca bir komplo metni değil, aynı zamanda Siyonizm'in uzun vadeli küresel egemenlik arzusunun ve bunun uygulanabilirliğini gözler önüne seren tarihsel bir yol haritası niteliği taşımaktadır.

transhümanizm

Transhümanizm, insanın fiziksel, bilişsel ve psikolojik sınırlarını aşmak amacıyla teknoloji yoluyla dönüşmesini savunan felsefi ve bilimsel bir harekettir. Terim, 1950'lerde Julian Huxley tarafından ortaya atılmış; özellikle 1980'lerden itibaren biyoteknoloji, yapay zekâ, genetik mühendisliği ve nanoteknoloji alanlarındaki gelişmelerle ivme kazanmıştır. Nihai olarak, "posthüman" adı verilen, insan-ötesi bir varlık tasavvuruna ulaşmak isteyen bu yaklaşım, evrimsel süreci bilinçli bir şekilde yönlendirmeyi ve "üstün insan" formuyla bir nevi insanı tanrılaşmaya yakınlaştırmayı hedeflemektedir. Transhümanist düşüncenin sunduğu hedefler, İslamî inanç sistemiyle ciddi ontolojik ve ahlâki gerilimler içermektedir. Öncelikle, insanın ebedî yaşama arzusu, İslam'da yalnızca uhrevî bir nitelik taşıyan ebediyet kavramını dünyevileştirerek metafizik bir vaadi teknolojik bir hedefe indirgemektedir. Bu durum, Allah'ın yalnızca âhîret yurduna özgü olarak bildirdiği "sonsuzluk" tasavvurunu seküler bir zemine taşıyarak inanç sisteminin temelini aşındırmaktadır. Aynı şekilde, transhümanist uygulamalarda öne çıkan zihin ve beden ayrımı, insanın ruh-beden bütünlüğünü ihlâl eder niteliktedir. Oysa Kur'an'da, insanın sadece biyolojik bir varlık değil, ilahî bir ruha mazhar olan özel bir varlık olduğu açıkça ifade edilir (Secde 32/9). Bunun yanı sıra, genetik müdahaleler yoluyla yaratılış dönüşümüne çabası, Kur'an'da şeytana isnat edilen bir davranış biçimiyle örtüşmektedir. Nitekim Nisa Sûresi 119. ayette "Allah'ın yaratışını değiştireceğim" sözü, bu tür müdahalelerin fitrata yönelik bir sapma olduğunu ortaya koymaktadır. Transhümanist ideolojinin cinsiyetin ortadan kaldırılmasını hedefleyen yönelimi de aile kurumunu, toplumsal yapının en temel taşıyıcı unsurunu tehdit ederken, toplumsal cinsiyet düzenini kökten sarsmaktadır. Son olarak, insanı doğallıktan ve fitri yapısından koparan her türlü müdahale, Allah'ın "en güzel kıvamda yaratma" (Tin 95/4) ilkesiyle çelişmekte; insanın öz varoluşsal yapısına karşı bir deformasyon girişimini temsil etmektedir

politikalarını da bu doğrultuda şekillendirmektedir. "Fazlalık nüfus" söylemi, insanı değersizleştiren bir çerçevede ele alırken; bu nüfusun yönetilebilir hâle gelmesi için doğum oranlarının düşürülmesi, cinsiyet

rollerinin belirsizleştirilmesi ve aile kurumunun zayıflatılması birer araç hâline getirilmektedir. Bu çerçevede, klasik aile modeli, çağdaş toplum mühendisliğinin "problemleri mirası" olarak kodlanmakta ve yerini, daha kolay kontrol edilebilir bireylerin oluşturduğu yeni ilişki biçimlerine bırakmaktadır. Tanrı merkezli insan anlayışının tasfiyesiyle birlikte, insan artık aşkın bir varlık değil, gelişmiş bir hayvan olarak görülmektedir. Bu yaklaşım, insan

haklarını ve insanın kutsallığını inkâr eden; dolayısıyla aile kurumunu da gereksiz gören bir paradigmayı beslemektedir. İnsan ile hayvan arasındaki farkın silinmesi, ebeveynlik, akrabalık ve nesil devamı gibi değerlerin de anlamını yitirmesiyle sonuçlanmaktadır. Bu çarpıtılmış eşitlik anlayışı, insanı sadece teknik becerilerle tanımlayan ve aileyi bu beceriler açısından verimsiz gören bir toplumsal yapı üretmektedir.¹²

Cinsiyetsiz Birey

Günümüzde bireyin kimliği üzerinde yürütülen en radikal mühendislik projelerinden biri, cinsiyetin biyolojik, kültürel ve metafizik temellerinden kopartılarak flu ve akışkan hâle getirilmesidir. Cinsiyetin yalnızca bir "geleneğe" ve "toplumsal inşa" olduğu iddiasıyla başlayan bu süreç, zamanla hormon baskılamaya tedavilerinden cinsiyet geçiş operasyonlarına, çocuk yaşta kimlik değiştirme uygulamalarından yapay rahim ve üreme teknolojilerine kadar uzanan geniş bir alanda yaygınlık kazanmıştır. Bu dönüşüm,¹³ bireysel özgürlük ya da toplumsal kapsayıcılık gibi insani gerekçelerle meşrulaştırılsa da arka planda, insanlığın ontolojik yapısını bozmayı amaçlayan ideolojik bir yönlendirme söz konusudur. Bu yönlendirme, sadece transhümanist dünya görüşünün bir sonucu değil, aynı zamanda siyonist aklın uzun vadeli küresel planlarıyla örtüşen çok katmanlı bir tasarımdır. Transhümanist felsefe, insan bedenini ve kimliğini evrimsel kalıntılar olarak görür. Ona göre cinsiyet, insanın nihai tekâmülünün önünde bir engel; kadınlık ve erkeklik ise aşılması gereken biyolojik sınırlardır.¹⁴ Bu anlayışta doğallık kutsal değil, aşılması gereken bir ilk aşamadır. Transhümanist yaklaşıma göre insan, teknoloji aracılığıyla yeniden inşa edilmeli,¹⁵ cinsiyet gibi sabit özelliklerden "özgürleştirilmelidir." Ancak bu özgürlük, aslında yeni bir tutsaklığın zemi-

nidir. Zira cinsiyetinden, ailesinden, inancından ve kültürel köklerinden koparılmış bir birey, aidiyetsizleştirilmiş bir varlık hâline gelir ve bu durum onu küresel sistemin mutlak denetimine açık kılar. İşte bu noktada transhümanist ütopya ile siyonist strateji kesişir: Tanrısız, ailesiz, cinsiyetsiz, dolayısıyla dirençsiz bir insan modeli.¹⁶

Siyonizmin temel hedeflerinden biri olan inançsız ve merkezlessiz bir dünya düzeni, geleneksel toplumsal yapıları bertaraf ederek tek merkezli bir otoritenin küresel hakimiyetini amaçlamaktadır. Aile kurumunun yıkılmasıyla başlayan bu süreç, cinsiyetin ortadan kaldırılmasıyla bireyin bedeni üzerinde doğrudan hâkimiyet kurulmasına kadar ilerler. Çünkü cinsiyet, yalnızca biyolojik bir fark değil; aynı zamanda sosyal rollerin, dini sorumlulukların ve etik normların taşıyıcısıdır. Kadınlığın ve erkekliğin silikleştiği bir toplumda, annelik, babalık, nesep, mahremiyet ve iffet gibi kavramlar da anlamsızlaşır. Böylece birey, kendi kimliğini inşa edecek sabit dayanaklardan yoksun hâle gelir ve yönünü yalnızca dışsal sistemlerin belirlediği algoritmalarından almaya başlar. Cinsiyetin bu şekilde silikleştirilmesi, aynı zamanda insanın Tanrı ile kurduğu bağı da zayıflatır. Çünkü semavî dinlerde insan, kadın ve erkek olarak yaratılmıştır ve bu yaratılış, ahlaki ve metafizik

bir düzenin temelidir. Cinsiyetin mutlak göreceliğe indirgenmesi, bu düzenin ilga edilmesi anlamına gelir. Bu noktada siyonist akıl, biyolojik cinsiyetin yok edilmesini yalnızca kültürel bir özgürlük olarak değil, aynı zamanda Tanrı merkezli kozmolojinin çökertilmesi için stratejik bir hamle olarak görür. Cinsiyetsiz birey, artık dini otoritelere değil, psikologlara; geleneğe değil, trendlere; kutsal metinlere değil, yapay zekaya kulak vermeye başlar.¹⁷ Böylece birey, önce ailesinden, sonra Tanrı'dan, en nihayetinde ise kendisinden koparılır.

Bütün bu sürecin sonucunda ortaya çıkan birey, ne kadın ne erkek; ne anne ne baba; ne mü'min ne de inkârcıdır. O, yalnızca

Nikâhsız Birliktelik

Modern çağda özgürlük, bireysellik ve bedensel özerklik kavramları etrafında meşrulaştırılan sosyal eğilimlerin başında, nikâhsız birlikteliklerin normalleştirilmesi ve hatta özendirilmesi gelmektedir.²¹ Nikâh, tarih boyunca yalnızca bir cinsel meşruiyet formu değil; aynı zamanda aile kurmanın, nesep belirlenmenin, sorumluluk üstlenmenin ve dini değerleri muhafaza etmenin temel hukuki ve ahlaki zemini olmuştur.²² Ancak son yüzyılda özellikle Batı kaynaklı ideolojik yönlendirmelerle birlikte, evlilik yerine birlikte yaşama modelleri teşvik edilmeye başlanmış, nikâhsız birliktelikler medya ve kültür endüstrileri aracılığıyla romantize edilmiş, dini nikâh ise "eski dünyanın kalıntısı" gibi lanse edilmiştir. Bu dönüşüm, bireyin özgürleşmesi gibi görünse de esasen onu daha savunmasız, bağımsız ve yönlendirilebilir kılan bir çözüme evrilmiştir. Bu süreç, yalnızca bir kültürel değişim değil; aynı zamanda siyonist aklın dünya toplumlarını parçalamaya yönelik stratejik hedeflerinin bir uzantısıdır. Zira evlilik, geleneksel dini toplumlarda hem

tüketici bir birey, veri üretici bir nesne ve dijital akışlara teslim olmuş bir figürdür. Bu bireyin davranışları algoritmalar tarafından şekillendirilir,¹⁸ kararları yapay zekâ sistemleri tarafından yönlendirilir, değerleri ise medya ve eğlence kültürü tarafından inşa edilir.¹⁹ Böyle bir birey, toplumsal direnç gösteremez; itiraz edemez; başkaldıramaz. Çünkü artık onu ayakta tutacak bir aile bağı, bir inanç kodu ya da bir cinsiyet kimliği yoktur. Tüm bu yıkım, yalnızca bireysel bir deformasyon değil; insanlığın özüne karşı yürütülen sistemli bir saldırıdır. Ve bu saldırı, küresel sermayenin ve siyonist aklın elbirliğiyle inşa ettiği tek dünya devletinin biyopolitik alt yapısını oluşturmaktadır.²⁰

bireyi hem toplumu Tanrı merkezli bir düzen içerisinde yapılandıran kurumsal bir çerçeve sunar. Evlilikte sınırlar, sorumluluk, helal-haram bilinci ve nesil inşası gibi hususlar öne çıkar.²³ Oysa nikâhsız birliktelikler, bu sınırları ortadan kaldırarak bireyi anlık hazlara, duygusal belirsizliklere ve ahlaki göreceliğe teslim eder. Bu tür birlikteliklerin yaygınlaşması, nesep bağını silikleştirir, çocukların aile içi otoriteyle değil, sistem merkezli kurumlarla büyütülmesine zemin hazırlar. Bu durum, bireyin kimliksel aidiyetlerini yitirmesine, toplumsal dokunun parçalanmasına ve insan ilişkilerinin yüzeyselleşmesine neden olur.

Siyonist ve Transhümanist ideoloji, insanın biyolojik sınırları kadar²⁴ sosyal yapılarından da "arındırılması" gerektiğini savunur. Bu ideolojiye göre evlilik, ataerki sistemin bir parçası; nikâh ise dini otoritenin toplumsal dayatmasıdır. Dolayısıyla aşk, cinsellik ve ortak yaşam, artık kutsallıktan, kalıcılıktan ve sorumluluktan arındırılmalıdır. Bu anlayış, "aşkın

özgürleşmesi" adı altında bireyi, yapay ilişkilerin içine çekerken, insanı yalnızlaştırır, bağımsızlaştırır ve kolay yönetilen bir forma dönüştürür. Transhümanist yaklaşımla nikâhın iptal edilmesi, insanı yalnızca bedensel hazlara indirgerken; ruh, ahlak, sadakat, iffet ve vefa gibi değerleri sistematik biçimde değersizleştirir. Tüm bu sürecin arka planında, siyonist aklın Tanrı'yla bağı kesilmiş, aileyle köprüleri atmış, bedenini arzularına, zihnini algoritmalara²⁵ teslim etmiş bireyler üretme hedefi yer alır. Nikâh, yalnızca iki insanın değil, aynı zamanda bireyle Allah arasında kurulan bir sözleşme iken; nikâhsız birliktelik bu sözleşmeyi koparır ve ilişkiyi sıradanlaştırır.²⁶ Böylece birey, ahlaki bağdan da, ilahi sorumluluktan da arındırılır. Bu durum, nesli yozlaştırmakla kalmaz; aynı zamanda sosyal yapıyı kontrol edilebilir bir veri ağına dönüştürür. Artık kimse-

Annesiz Ev

İnsanlık tarihinin en derin aidiyet bağı, bir çocuğun annesiyle kurduğu ilişkidir. Bu bağ, yalnızca biyolojik bir yakınlık değil; aynı zamanda şefkatin, güvenin, merhametin ve kimliğin kök saldıği ilksel bir sığınaktır. Annelik, neslin korunmasını sağlayan bir biyolojik rol olmanın ötesinde; insanın ruhsal ve ahlaki inşasının temelidir.²⁹ Fakat günümüzde bu asli kuruma karşı sistemli ve çok katmanlı bir saldırı yürütülmektedir. "Annesiz ev" kavramı, bu saldırının en çarpıcı neticelerinden biridir. Kadını annelikten, çocukları anneden, toplumu ise anneliğin temsil ettiği değerlerden koparmayı hedefleyen bu küresel proje, sadece toplumsal yapının değil, insanlığın ontolojik haritasının da bozulmasına neden olmaktadır. Transhümanist ideolojinin etkisiyle şekillenen bu süreçte, doğum teknolojileri,³⁰ taşıyıcı annelik, yapay rahim sistemleri³¹ ve genetik mühendislik³² gibi uygulamalar

nin kime ait olduğu belli değildir. Ne soy bağı kalmıştır, ne aidiyet duygusu, ne de manevi sorumluluklar. Bu da, küresel dijital denetimin²⁷ önünde duran son kalelerin bir bir yıkılması anlamına gelir.

Nikâhsızlık, yalnızca dini bir sapma değil; toplumu kaosa, bireyi değersizliğe, nesli köksüzlüğe sürükleyen bir zihinsel dönüşümdür. Nikâhın yıkıldığı yerde aile çözülür, ahlak aşınır, merhamet azalır ve toplum, dijital ağlara bağlı, haz odaklı ama manevi yönden boşalmış bireylerden oluşan bir kalabalığa dönüşür. Bu kalabalıklar artık bir ümmet değil, bir halk değil, yalnızca sistemin yönlendirdiği birer kullanıcı profilidir. İşte bu profil, siyonist aklın inşa etmek istediği tek dünya düzeninin²⁸ ideal vatandaş tipidir: Bağımsız, inançsız, cinsiyetsiz, ailesiz ve nikâhsız.

üzerinden, anne figürü biyolojik gereklilik olmaktan çıkarılmakta; laboratuvarlar, rahimlerin ve annelik rollerinin yerini almaktadır. Annelik, giderek "profesyonel bir taşıma hizmeti" veya "üreme seçeneği" hâline getirilmekte; doğurmak ile annelik yapmak arasındaki derin fark sistemli biçimde yok edilmektedir. Bu süreçte çocuklar, artık bir kadının rahmiyle değil; bir kliniğin onayıyla, bir veritabanının algoritmasıyla, bir devletin izniyle dünyaya getirilmektedir.

Bu kopuş, sadece biyolojik bir ayrılık değildir. Anneyle bağın yokluğu, çocukların en erken yaşlardan itibaren merhamet, şefkat, aidiyet ve güvende olma duygularından mahrum kalmasına neden olur. Annesiz bir evde çocuk, sevgiyi doğrudan öğrenemez; sadakati hissedemez; vicdanı içselleştiremez. Bu boşluk, yapay duygularla, dijital cihazlarla, sentetik ilişkilerle doldurulmaya çalışılır. Böylece insan,

çocukluğundan itibaren duygusal olarak donuk, ahlaken güdümsüz, ruhen eksik bir varlığa dönüşür. İşte bu noktada siyonist aklın küresel hedefi devreye girer: İlişkisel bağları kopmuş, değer üretmeyen, ama denetimi kolay, sadakati Tanrı'ya değil sisteme yöneltilmiş yeni bir insan tipi inşa etmek. Siyonizmin nihai amacı olan tek merkezli dünya düzeni,³³ bireyin Tanrı ile, ailesiyle ve özellikle de annesiyle olan bağını ortadan kaldırmayı zaruri görür. Çünkü annelik, sadece doğurmak değil; aynı zamanda değer aktarmaktır. Bir anne, çocuğa yalnızca süt vermez; inancı, ahlakı, kimliği ve dua etmeyi öğretir. Anneyi denklemden çıkaran her sistem, bu değer aktarımını da sistem dışına iter. Böylece çocuk, artık kutsal

Tanrısız Hayat

İnsanlık tarihi boyunca tüm medeniyetlerin merkezinde, varoluşun anlamını belirleyen bir ilahi referans noktası yer almıştır. Tanrı inancı, yalnızca bir metafizik teselli değil; aynı zamanda hukukun, ahlakın, merhametin, aidiyetin ve sınır bilincinin kaynağıdır.³⁴ Ancak modern çağla birlikte, bu merkezli yapının çözülmesi için planlı ve sistematik bir ideolojik mücadele yürütülmektedir. "Tanrısız hayat"³⁵ adı verilen bu yaşam tarzı, bireyi yaratıcısıyla bağından kopararak onu kendi iç boşluğuyla baş başa bırakır. Bu sürecin arkasında yalnızca sekülerleşmenin doğal seyri değil, siyonist aklın tarihsel ve küresel hedeflerinin bulunduğu görülmektedir. Çünkü Tanrı'yla bağı kesilen birey, artık yalnızdır; bu yalnızlık ise, onu mutlak itaate, yönlendirmeye ve tahakküme açık hâle getirir. Siyonizm, yalnızca bir etnik milliyetçilik biçimi değil; aynı zamanda Tanrı'yı yerinden etmeyi amaçlayan ideolojik bir projedir. Yahudi kutsal metinlerinden türeyen seçilmişlik anlayışı,³⁶ zamanla ilahi buyrukları dışlayan, hatta onları

olana değil; ideolojik olana, sezgisel olana değil; algoritmik olana, sadakatli olana değil; uysal olana yöneltilir. Bu, sadece bir pedagojik dönüşüm değil; insanlığın ilmek ilmek çözülmesi anlamına gelir.

Annesiz ev, sonunda yalnızlaşmış çocuklar, köksüz aileler ve duyarsız toplumlar üretir. Şefkatin yerini denetim, merhametin yerini yapay empati, aidiyetin yerini kimliksizlik alır. Bu yapı, ne ümmettir ne millet, ne cemiyet ne de aile; sadece aynı ekranlara bakan, aynı içeriklerle programlanan, aynı merkezden yönetilen bir biyolojik kalabalık üretir. İşte siyonizmin inşa etmeye çalıştığı dünya, tam da budur: Tanrısız, cinsiyetsiz, nikâhsız ve annesiz bireylerden oluşan bir tek dünya toplumu.

aşmaya çalışan bir üst-insan anlayışına evrilmiştir.³⁷ Bu anlayış, insanın artık Tanrı'nın rehberliğine değil, kendi kibrine ve aklına yaslanması gerektiğini savunur. Tanrı'nın yerine "yasa koyucu insan" geçmiştir. Bu bağlamda, Tanrısız bir toplum inşa etmek, yalnızca dini bir boşluk değil; sistemsel bir avantaj olarak görülür. Zira Tanrı'ya inanan birey, başka bir otoriteye biat etmeye dirençlidir. Ancak tanrısızlaştırılmış bir birey, yasayı kim koyarsa ona itaat eder.

Bu strateji, transhümanist ideolojiyle birebir örtüşür. Transhümanizm, insanın yalnızca biyolojik değil, aynı zamanda ontolojik olarak da Tanrı'dan bağımsızlaştırılması gerektiğini öne sürer. Artık yaratılış değil, tasarım; dua değil, veri; mukadderat değil, kodlama belirleyicidir. Transhümanist projelerle insan, ölümden kurtulmayı, zihnini makinaya aktarmayı ve duygularını algoritmalarla yönetmeyi hedefler. Bu vizyonda Tanrı gereksizleşmiştir.³⁸ Çünkü ölüm yenilebilir,³⁹ cinsiyet

değiştirilebilir,⁴⁰ ahlak algoritmaları kodlanabilir ve ibadet sanal gerçekliklerle ikame edilebilir. Bu noktada insan, artık secde eden değil, kendi suretine secde ettiren bir varlık olarak kurgulanır. Tanrısız bir dünyada ne günah vardır, ne helal, ne mahrem, ne de sadakat. Bu dünya, bir kutsal haritası olmayan, yönü olmayan, sınırı olmayan ve amacı olmayan bir yaşam simülasyonuna dönüşür. Ailesiz toplumda birlik bozulmuş, cinsiyetsiz bireyde kimlik silinmiş, nikâhsız birlikte sadakat aşınmış, annesiz evde şefkat yitirilmişti. Şimdi tüm bu çözülmüş parçaların üzerine, Tanrısızlık son ve en ölümcül darbesini vurmaktadır: mananın yokluğu. Tanrısız birey, artık sadece yaşayan bir organizma değil; pazarlanabilir bir ürün, veri madeni, algoritmik bir varlık hâline gelir. Hayat, artık yaratılışın bir lütfü değil; sistemin geçici bir projesidir. Ölüm bir kader değil; teknik bir arızadır. Dua bir ihtiyaç değil; nostaljik bir alışkanlıktır. Böyle bir hayatta insan, yalnızca bedeninden ve zihninden ibaret görülür. Ruhu inkâr edilir, ahireti unutulur, günahı silinir. Bu insan, artık kimsenin kulu değildir;

Dijital Diktatörlük ve Tek Dünya Devleti

Tanrı'dan, aileden, cinsiyetten ve merhametten kopartılmış bireyin önünde artık son bir eşik kalmıştır: denetlenmek. Siyonist aklın uzun soluklu planında bu, en son ve en mutlak evredir. Artık birey yalnızlaşmış, köksüzleşmiş, kimliksizleşmiş ve kutsaldan soyutlanmıştır. Şimdi bu boşluğu dolduracak olan, bir otorite değil; bir sistemdir. Otoriteyle mücadele edilebilir; sistem ise görünmezdir. İşte bu görünmez sistemin adı dijital diktatörlüktür. Artık bireyin davranışlarını hukuk değil; algoritmalar, gelenek değil; yazılımlar, vicdan değil; veri setleri belirlemektedir. Bu dijital diktatörlük,⁴³ kla-

ama herkesin kölesidir. Enformatik sistemin, dijital denetimin, siyonist ideolojinin ve algoritmik yönetişimin.⁴¹ Siyonizmin nihai hedefi olan tek dünya devletinin inşasında, Tanrı'yı hayattan çıkarmak bir ön koşuldur. Bu nedenle dijital mecralarda sürekli etkisiz bir tanrı inancını körükleyen Deizm⁴² propagandası yapılır. Çünkü ancak Tanrı'dan boşalmış bir kalp, başka bir merkeze koşulsuz bağlılık gösterebilir. Böylece kutsal metinlerin yerini veri tabanları, peygamberlerin yerini içerik üreticileri, ibadetin yerini tüketim, secdenin yerini sanal akışlar alır. İnsan artık kutsal değil; programlanabilir bir varlıktır.

İşte bu nedenle tanrısız hayat, bir tercihten çok bir işgal biçimidir. İnsan aklının değil, insanın kendisinin hedef alındığı bir projedir. Bireyden ümmete, evden topluma kadar her şeyi parçalayan bu büyük yıkım, artık yalnızca bir kültürel yönelim değil; sistemli bir teolojik imha harekâtıdır. Bu harekâtın karşısında durmak, yalnızca inancı korumak değil; insanı, toplumu ve geleceği savunmak anlamına gelir.

sik anlamda baskı ve gözetim araçlarından ibaret değildir. Bilakis, bireyin özgürlük adı altında rızasını alarak teslim olduğu bir yapıdır.⁴⁴ Sosyal medya etkileşimleri, yüz tanıma sistemleri, ses izleme teknolojileri, yapay zeka destekli veri profillemeleri ve akıllı şehir altyapıları üzerinden bireyin bütün yaşamı, tercihi ve duygusu kayıt altına alınmaktadır. Böylece insan, yalnızca izlenen değil;⁴⁵ önceden şekillendirilen bir varlık hâline gelir. Bu yapı, transhümanist ideolojinin öngördüğü yeni insan modelinin teknik zemini; siyonist vizyonun ise tek dünya devleti hayalinin altyapısıdır. Dijital diktatörlükte birey, artık yalnızca bedeni değil;

davranışsal olarak da mülksüzleştirilmiştir. Hareketleri ölçülür, tercihleri sınıflandırılır, inançları puanlanır. Eğitimden sağlığa, alışverişten ibadete kadar her adım algoritmaların onayına sunulmuştur. Gönüllü görünen bu teslimiyet, aslında tam anlamıyla dijital esaretin prototipidir. Mahremiyet,⁴⁶ bir istisnaya; özgürlük, bir aykırılığa; sessizlik ise bir şüpheye dönüşür. Sistem bireye güvenmez; birey sisteme itaat etmek zorundadır. İşte bu sistemin kurucuları, yöneticileri ve meşrulaştırıcıları arasında siyonist akıl, merkezi bir role sahiptir. Zira Tanrı'dan boşalan tahtı, gözetim sistemi devralmıştır.⁴⁷

Transhümanist anlayış, bu dijital diktatörlüğün felsefi zeminini sağlar. İnsanın evrimine değil, dönüşümüne inanır.⁴⁸ Bu dönüşümde beden bir engel, mahremiyet bir kusur, özgürlük bir sapma olarak görülür. Bu düşünce biçimi, insanı dijitalleştirirken özünü siler. Sevgi, veri; dua, içerik; ibadet, alışkanlık; mahremiyet ise "gizlenmesi gereken risk" olarak tanımlanır. Siyonist hedefle örtüşen bu sistem, bireyi önce birey olmaktan çıkarır, sonra kullanıcıya, ardından veri kaynağına ve nihayetinde tam denetim altında bir dijital nesneye dönüştürür.

Sonuç

Bu çalışmada ele alınan başlıklar, Siyon Protokollerinin yalnızca geçmişe ait bir politik belge değil; bugün dünyayı dönüştüren çok katmanlı bir ideolojik stratejiye nasıl dönüştüğünü gözler önüne sermektedir. Ailenin dağıtılması, cinsiyetin silikleşmesi, nikâhın anlamsızlaştırılması, anneliğin biyolojik bağlamdan koparılması, Tanrı'nın hayattan dışlanması ve nihayetinde bireyin dijital sistemler içinde tamamen kontrol altına alınması... Bütün bu süreçler, birbirinden bağımsız sos-

Dijital diktatörlükte devlet bir yazılım, otorite bir veri akışı, toplum ise kontrol algoritmasıdır. Ahlak, sistemin izin verdiği kadardır. Hakkın yerini sistemin kararı, kutsalın yerini ağ bağlantısı alır. Artık birey, bir ümmetin değil, bir sunucunun parçasıdır. Mahremiyeti yok, sessizliği izlenir, geçmiş algoritmalarla değiştirilir. Kime ait olduğu sorusunun cevabı artık "aile, soy, din" değil; IP adresi ve dijital kimliktir. İşte siyonist aklın inşa ettiği bu yeni dünya, artık sadece tanrısız değil; tam gözetimli,⁴⁹ tam yönlendirme ve tamamen sisteme tabi bir yaşam alanıdır.

Bu sistemde özgürlük, onay butonuyla sınırlıdır; sadakat, güvenlik kameralarının izlediği kadardır. İnsan artık yalnızca yaşayan bir varlık değil; ölçülen, yönlendirilen ve gerektiğinde susturulan bir denek hâline gelmiştir. Dijital diktatörlük, önceki tüm yapısal çöküşlerin son aşamasıdır. Çünkü insan artık sadece yalnız değildir; aynı zamanda tamamen gözetim altındadır.⁵⁰ Artık bir mahremiyeti yoktur, çünkü evi izlenir; bir sessizliği yoktur, çünkü sesi kaydedilir; bir özgürlüğü yoktur, çünkü davranışları önceden tahmin edilmiştir. Bu, yalnızca bir teknoloji politikası değil; tek dünya devletinin gözetim sistemine hizmet eden sistemli bir ruh işgalidir.

yolojik dönüşümler değil; siyonist aklın öngördüğü tek merkezli dünya düzeninin zihinsel, ahlaki ve biyopolitik inşasının adım adım uygulamaya konulmuş planlarıdır. Modern dünyanın gündelik dilinde "özgürlük", "eşitlik", "hak", "ilerleme" gibi kavramlarla pazarlanan bu projeler, gerçekte bireyi tüm bağlarından koparan, onu yalnızlaştıran ve tam denetim altına alınabilir bir veri nesnesine dönüştüren bir ruhsuzlaştırma sürecine hizmet etmektedir. Bu noktada siyonizmin küresel stra-

tejisi artık yalnızca savaş ve silah yoluyla yürütülen bir yayılcılık değil; çok daha derin, çok daha sinsi ve çok daha etkili bir zihin işgali hâline gelmiştir.

Filistin ve Gazze örneğinde olduğu gibi, bazı coğrafyalarda bu proje kanla, askeri güçle ve zorla yürütülürken; Batı toplumlarında ve hatta küreselleşmeye eklenmiş birçok ülkede bu strateji, kültürel hegemonya, dijital tahakküm, medya manipülasyonu ve ekonomik yönlendirme gibi araçlarla gerçekleştirilmekte; bireyler kendi rızalarıyla sistemin birer parçası hâline getirilmektedir. Böylece savaş cephede değil; evin içinde, okulda, hastanede, sosyal medyada, dizilerde, ekranlarda ve dijital kimliklerin arkasında yürütülmektedir.

Siyon Protokolleri'nde dile getirilen hedeflerin, yalnızca teori düzeyinde kalmadığı; bugün özellikle aile, inanç, kimlik, ahlak ve özgürlük alanlarında dönüştürücü etkilerle hayata geçirildiği açıkça görülmektedir. Bu dönüşüm süreci, bireyden topluma, toplumdan insanlığa yönelmiş sistemli ve hedefli bir saldırdır. Ve bu saldırının hedefinde yalnızca Filistinliler ya da Müslümanlar değil; bütün insanlık, bütün kutsallar, bütün aileler, bütün inanç sistemleri yer almaktadır.

Bu bağlamda, siyonizmin artık yalnızca bir siyasi hareket değil; bir insan tasarımı projesi, bir küresel inşa modeli olduğu kabul edilmelidir. Bu inşa modeli, Tanrı'yı dışlayan, aileyi dağıtan, bedeni dönüştüren ve iradeyi sistemleştiren bir paradigma üzerine kuruludur. Dolayısıyla bu paradigmanın karşısında durmak, siyonizmin güncel stratejilerine karşı direnmek sadece siyasi değil; teolojik, kültürel, ahlaki ve insani bir sorumluluk hâline gelmiştir.

Kaynakça

- Anshori, Mochammad Isa. "Keluarga Maslakha dalam Era Digital: Memanfaatkan Teknologi untuk Kemaslahatan". *ResearchGate*. Erişim 10 Ağustos 2025. https://www.researchgate.net/publication/388412585_Keluarga_Maslakha_dalam_Era_Digital_Memanfaatkan_Teknologi_untuk_Kemaslahatan
- Atar, Fahrettin. "Nikah". *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi*. 33/112-117. İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, 2007.
- Aydeniz, Hüsnü. "Geleneksel Değerler Üzerinden Bir Transhümanizm Eleştirisi / A Critique of Transhumanism in the Context of Traditional Values". *ilted: ilahiyat tetkikleri dergisi / journal of ilahiyat researches* 53/1 (Haziran 2020), 353-376. <https://doi.org/10.29288/ilted.690929>
- Bal, Samet Yahya - Sarıkaya, Berat. "Kelami Açından İnsan Fıtratı ve Bilinci Bağlamında Yapay Zekâ ve Transhümanizm". *Mavi Atlas* 10/2 (2022), 404-418. <https://doi.org/10.18795/gumusmaviatlas.1119290>
- Balkin, Jack. "2016 Sidley Austin Distinguished Lecture on Big Data Law and Policy: The Three Laws of Robotics in the Age of Big Data". *Ohio State Law Journal* 78/5 (2017), 1217-1241.
- Bedeyşi, Vehîdet Buvefî. "Tekniyyetu'l-Hülürâm fî Hidmeti'd-Da'veti'l-İslâmiyyeti - Kıra'etun fi'l-Furaşi ve'l-Mahâtir -". *ez-Zekâ'ü'l-İştinâ'î ve Taḥkîkâtuhu fi'l-'Ulûmi'l-İslâmiyye: Te'lîfün Cemâ'iyün - Multakâ' İlmiyyün Dûveliyyün*. ed. İbrâhîm Rahmânî vd. 485-512. el-Vâdî, el-Cezâ'ir: Mü'essasetü Sâ'ib li'n-naşri ve't-tevzi', 2024.
- Bellil, Abdelkarim. "el-İlâhu'ş-Şebekiyyü'r-Rakamî: Nemûzecü'l-Muvâtaneti'r-Rakamiyye limâ ba'de'l-Beşeriyye". *Yapay Zekâ Çağında İslam ve Hukuk*. ed. Yıldray Sipahi. 143-159. Burdur: Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, 2022.
- Birhane, Abeba. "Algorithmic Colonization of Africa". *SCRIPTed* 17/2 (2020), 389-409. <https://doi.org/10.2966/scrip.170220.389>
- Bostrom, Nick. "A History of Transhumanist Thought". *Journal of Evolution and Technology* 14/1 (2005), 1-25. <https://www.jetpress.org/volume14/bostrom.html>
- Çakıcı, Ahmet Hakan. *Ailesiz Toplum: Modern Family, Ya Sonrası?* İstanbul: Mütalaa Yayınları, 2019.
- Dağ, Ahmet. "Hümanizmin Radikalleşmesi Olarak Transhümanizm". *Felsefi Düşün* 9 (2017), 59.
- Demir, Talip. "Family and Religion in a Humanless World: A Transhumanist Perspective". *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi* 9/2 (Eylül 2022), 862-886. <https://doi.org/10.51702/esoguifd.1133359>
- Efe, Ahmet. "Yapay Zekâ Risklerinin Etik Yönünden Değerlendirilmesi". *Bilgi ve İletişim Teknolojileri Dergisi* 3/1 (2021), 1-24.
- Erbaş, Ali. "Meşru ve Muteber Bir Nikâh Olmadan Yaşanan Birliktelik, Allah Tarafından Haram Kılınmıştır". *Diyanet Haber*. Erişim 10 Ağustos 2025. <https://www.diyanehaber.com.tr/mesru-ve-muteber-nikah-olmadan-yasanan-birliktelik-haram-kilinmistir>
- Ersan, Songül. *İslam Hukukunda Kişilik Bağlamında Yapay Zekâ Sorunu*. Burdur, Türkiye: Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 2022.
- Firestone, Shulamith. *Cinselliğin Diyalektiği*. çev. Yurdanur Salman. İstanbul: Payel Yayınları, 1993.
- Gâvuz, Navâl - Rahmânî, İbrâhîm. "el-'İlâcu l-Ceynî - Taqnîyya Krîsbur Kâss 9 Enmüzacen - Ru'-ya Maqâşidiyya". *ez-Zekâ'ü'l-İştinâ'î ve Taḥkîkâtuhu fi'l-'Ulûmi'l-İslâmiyye: Te'lîfün Cemâ'iyün - Multakâ' İlmiyyün Dûveliyyün*. ed. İbrâhîm Rahmânî vd. 605-620. el-Vâdî, el-Cezâ'ir: Mü'essasetü Sâ'ib li'n-naşri ve't-tevzi', 2024.
- Geraci, Robert M. "Apocalyptic AI: Religion and the Promise of Artificial Intelligence". *Journal of the American Academy of Religion* 76/1 (Mart 2008), 140-141. <https://doi.org/10.1093/jaarel/lfm091>
- Güçlüer, Fatımanur - Yazoğlu, Ruhattin. "Transhümanizmde Tanrı". *Turkish Studies - Religion* 19/1 (2024), 247-268. <https://doi.org/10.7827/TurkishStudies.73587>
- Güngör, Harun. "Tanrı". *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi*. 39/570-571. İstanbul: TDV Yayınları, 2010.

Gürkan, Salime Leyla. "Kur'an'a Göre Seçilmişlik Kavramı ve İsrailoğullarının Seçilmişliği Meselesi". *İslâm Araştırmaları Dergisi* 13 (2005), 25-61.

Harari, Yuval Noah. *Homo Deus: Yarının Kısa Bir Tarihi*. çev. Pelin N. Taneli. İstanbul: Kolektif Kitap, 2. Basım, 2016.

Heikkilä, M. "The Rise of AI Surveillance". *Politico*. Erişim 10 Ağustos 2025. <https://www.politico.eu/article/the-rise-of-ai-surveillance-coronavirus-data-collection-tracking-facial-recognition-monitoring/>

Kapır, Bahadır. *Yapay Zekâ Ekseni Gelişen Algoritmik Toplum ve Medya*. İstanbul, Türkiye: Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi, 2022.

Keskin, Alptekin. "Yapay Zekâ ve Dinde Dijitalleşme Tartışmaları Çerçevesinde 'Hz. Muhammed'in Mucizevi Hayatı | İlk İslami Yapay Zeka Belgeseli 4K' Videosunun Analizi". *darulfunun ilahiyat* 36/1 (2025), 143-168. <https://doi.org/10.26650/di.2025.36.1.1631563>

Kıranşal, Abdulaziz. "Yeni Mevziler Kazmak Zorundayız". *Türkiye Yazarlar Birliği (TYB)*. Erişim 10 Ağustos 2025. <https://www.tyb.org.tr/dr-abdulaziz-kiransal-yeni-mevziler-kazmak-zorundayiz-68230h.htm>

Kıranşal, Abdülaziz. "Tek Dünya, Tek Aile ve Tek Gelecek Üzerine Müslümanca Sorular". *Milli Gazete*. Erişim 10 Ağustos 2025. <https://www.milligazete.com.tr/makale/16494970/abdulaziz-kiransal/tek-dunya-tek-aile-ve-tek-gelecek-uzerine-muslumanca-sorular>

Kirman, M. Ali. "Modernleşme Sürecinde Nikâhın Kutsallığı Üzerine Sosyolojik Bir Değerlendirme". *Dinlerde Nikâh: Milletlerarası Tartışmalı İlmî Toplantı Bildirileri*. ed. Ethem Ruhi Fiğlalı. belirtilmemiş. İzmir: Türkiye Diyanet Vakfı İslam Araştırmaları Merkezi (İSAM), 2012.

Korlaelçi, Murtaza. "Deizm – Ateizm Tartışmaları ve Günümüze Yansımaları". *Felsefe Dünyası* 68/ Kış (2018), 5-23.

Kwet, Michael. "Digital Colonialism: US Empire and the New Imperialism in the Global South". *Race & Class* 60/4 (2019), 3-26.

Manheim, K. - Kaplan, L. "Artificial Intelligence: Risks to Privacy & Democracy". *The Yale Journal of Law & Technology* 21 (2019), 108-185.

Mezkit, Mesut. "Siyonizmin Siyon Protokolleri' ile 'Dünya Hakimiyeti' Düşüncesi". *Yenifikir* 5/13 (2023), 69. <https://yenifikirdergisi.com>

Tirosh-Samuels, Hava - Lossman, Kenneth L. *Building Better Humans: Refocusing the Debate on Transhumanism*. Frankfurt: Peter Lang, 2011.

Yatkın, Nihat. "İslâm'da Evlilik ve Eş Seçiminde Dindarlığın Tercih Edilmesi". *Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi* 33 (2010), 48-61.

Yeşilyurt, Büşra - Yeşilyurt, Muhammet. "Dini Transhümanizmin Bir Örneği Olarak Terasem Trans-Dini". *Mizânü'l-Hak: İslami İlimler Dergisi* 15/Aralık (2022), 555-574.

Yeşilyurt, Mehmet. "Hıristiyanlığın 'Imago Dei' Öğretisinin Transhümanizmle Uzlaştırılmasının İmkânı". *İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi* 9/5 (2020), 3624-3650.

Zeybekoğlu Akbaş, Özge - Dursun, Cansu. "Toplumsal Değişme Sürecinde Annelik Serüveni: Genç Annelikten Geç Anneliğe Geçiş". *Akademik Hassasiyetler / The Academic Elegance* 9/20 (Aralık 2022), 107-128.

Dipnot

1. Gürkan, "Kur'an'a Göre Seçilmişlik Kavramı ve İsrailoğullarının Seçilmişliği Meselesi", 5.
2. Protokol kelimesi, Yunanca protos(ilk) ve kolla (tutkal) kelimelerinden teşekkül etmiştir. Protokoller, Yahu-dillerin "Hareket Plâni Taslakları" mânâsına gelmektedir (Nilus, 2004: 127). Yahudi tarihinde buna benzer birçok taslak varolmuştur. Pek azı açığa çıkmıştır. Ancak umumi olarak müşterek noktaları aynıdır. Prensipleri hep iki yüzölçüğe dayanır. Aşağıda nakledeceğim belge ile daha sonra açıklayacağımız protokoller birbirinin nasıl devamı olduğuna delil teşkil edecektir: Mezkit, "Siyonizmin Siyon Protokolleri' ile 'Dünya Hakimiyeti' Düşüncesi", 70.
3. Bk: Mezkit, "Siyonizmin Siyon Protokolleri' ile 'Dünya Hakimiyeti' Düşüncesi".

4. Kıranşal, "Yeni Mevziler Kazmak Zorundayız".
5. Çakıcı, Ailesiz Toplum: Modern Family, Ya Sonrası?, 5-15.
6. Demir, "Family and Religion in a Humanless World: A Transhumanist Perspective", 862.
7. Güçlüer - Yazoğlu, "Transhümanizmde Tanrı", 258.
8. Yeşilyurt - Yeşilyurt, "Dini Transhümanizmin Bir Örneği Olarak Terasem Trans-Dini", 572.
9. Harari, Homo Deus: Yarının Kısa Bir Tarihi, 58-59.
10. Aydeniz, "Geleneksel Değerler Üzerinden Bir Transhümanizm Eleştirisi / A Critique of Transhumanism in the Context of Traditional Values", 359-363.
11. Çakıcı, Ailesiz Toplum: Modern Family, Ya Sonrası?, 13-54.
12. Çakıcı, Ailesiz Toplum: Modern Family, Ya Sonrası?, 13-54.
13. Anshori, "Kuluarga Maslakha dalam Era Digital: Memanfaatkan Teknologi untuk Kemaslahatan", 4.
14. Ersan, İslam Hukukunda Kişilik Bağlamında Yapay Zekâ Sorunu, 31.
15. Bk: Firestone, Cinselliğin Diyalektiği.
16. Ersan, İslam Hukukunda Kişilik Bağlamında Yapay Zekâ Sorunu, 31.
17. Yapay zekânın bazı kullanıcılarca üstün varlıklar olarak algılanabileceği öngörülmektedir. Prof. Neil McArthur, "Makinedeki Tanrılar mı?" adlı makalesinde, robotların gelişmiş hafıza, sıklımadan hizmet etme ve insanüstü yetenekleri nedeniyle yeni din eğilimlerin ortaya çıkabileceğini belirtir. Prof. Edward Wilson ise bu durumu "Paleolitik duygulara, ortaçağ kurumlarına ve Tanrı benzeri teknolojiye sahibiz" diyerek özetler.
18. Bedeysi, "Tekniyyetu'l-Hülürâm fi Hıdmet'id-Da'veti'l-İslâmiyyeti – Kıra'etun fi'l-Furaşi ve'l-Maḥâṭir –", 511.
19. Balkin, "2016 Sidley Austin Distinguished Lecture on Big Data Law and Policy: The Three Laws of Robotics in the Age of Big Data", 1219.
20. Bellil, "el-İlâhu's-Şebekiyyü'r-Rakamî: Nemûzecu'l-Muvâtaneti'r-Rakamiyye limâ ba'de'l-Beşeriyye", 144; Keskin, "Yapay Zekâ ve Dinde Dijitalleşme Tartışmaları Çerçevesinde 'Hz. Muhammed'in Mucizevi Hayatı | İlk İslami Yapay Zeka Belgeseli 4K' Videosunun Analizi", 149.
21. Kıranşal, "Tek Dünya, Tek Aile ve Tek Gelecek Üzerine Müslümanca Sorular".
22. Ali Erbaş, "Meşru ve Muteber Bir Nikâh Olmadan Yaşanan Birliktelik, Allah Tarafından Haram Kılınmış'tır".
23. Kirman, "Modernleşme Sürecinde Nikâhın Kutsallığı Üzerine Sosyolojik Bir Değerlendirme", 628.
24. Atar, "Nikah", Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi.
25. Bal - Sarıkaya, "Kelami Açıdan İnsan Fıtratı ve Bilinci Bağlamında Yapay Zekâ ve Transhümanizm", 413.
26. Kapır, Yapay Zekâ Ekseni Gelişen Algoritmik Toplum ve Medya, 161.
27. Yatkın, "İslâm'da Evlilik ve Eş Seçiminde Dindarlığın Tercih Edilmesi", 43-49.
28. Kwet, "Digital Colonialism: US Empire and the New Imperialism in the Global South", 3.
29. Kıranşal, "Tek Dünya, Tek Aile ve Tek Gelecek Üzerine Müslümanca Sorular".
30. Zeybekoğlu Akbaş - Dursun, "Toplumsal Değişme Sürecinde Annelik Serüveni: Genç Annelikten Geç Anne-liğe Geçiş", 112.
31. Ersan, İslam Hukukunda Kişilik Bağlamında Yapay Zekâ Sorunu, 31.
32. Shulamith Firestone, Cinselliğin Diyalektiği, 19-22.
33. Gâvuz - Rahmânî, "el-İlâcu l-Ceynî – Taqniyya Kırsbur Kâss 9 Enmüzacen – Ru'ya Maqâşidiyya", 611.
34. Kıranşal, "Yeni Mevziler Kazmak Zorundayız".
35. Güngör, "Tanrı", Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi.

36. Bellil, "el-İlâhu'ş-Şebekiyü'r-Rakamî: Nemûzecu'l-Muvâtaneti'r-Rakamiyye limâ ba'de'l-Beşeriyye", 147.
37. Gürkan, "Kur'an'a Göre Seçilmişlik Kavramı ve İsrailoğullarının Seçilmişliği Meselesi", 5.
38. Dağ, "Hümanizmin Radikalleşmesi Olarak Transhümanizm", 59.
39. Yeşilyurt, "Hıristiyanlığın 'Imago Dei' Öğretisinin Transhümanizmle Uzlaştırılmasının İmkânı", 3627-2629.
40. Yeşilyurt - Yeşilyurt, "Dini Transhümanizmin Bir Örneği Olarak Terasem Trans-Dini", 572.
41. Bostrom, "A History of Transhumanist Thought", 23.
42. Geraci, "Apocalyptic AI: Religion and the Promise of Artificial Intelligence", 140-141.
43. Bk: Korlaelçi, "Deizm – Ateizm Tartışmaları ve Günümüze Yansımaları", 5-23.
44. Birhane, "Algorithmic Colonization of Africa", 392-393.
45. Kapır, Yapay Zekâ Eksenli Gelişen Algoritmik Toplum ve Medya, 218.
46. Manheim - Kaplan, "Artificial Intelligence: Risks to Privacy & Democracy", 108.
47. Kwet, "Digital Colonialism: US Empire and the New Imperialism in the Global South", 3.
48. Kwet, "Digital Colonialism: US Empire and the New Imperialism in the Global South", 3.
49. Tirosh-Samuelson - Lossman, Building Better Humans: Refocusing the Debate on Transhumanism, 29.
50. Heikkila, "The Rise of AI Surveillance", 108-115.
51. Efe, "Yapay Zekâ Risklerinin Etik Yönünden Değerlendirilmesi", 10.